

obzornik

glasilo delovne skupnosti

Čaka nas velika samoupravna naloga

PRED USTANAVLJANJEM TEMELJNIH ORGANIZACIJ
ZDRUŽENEGA DELA NA BRESTU

Že v letu 1971 je centralni delavski svet imenoval posebno komisijo, katere naloge je proučevanje ustavnih dopolnil in z njimi zvezne zakonodaje. Komisija je bila imenovana zato, da bi opozarjala na spremembe v naših družbenih in gospodarskih ukrepih in bila nato pobudnik potrebnih ukrepov na BRESTU.

Na pretekli seji centralnega delavskega sveta so bili v komisijo imenovani trije novi člani, ker so prejšnji odšli iz podjetja. Komisija se je sestala takoj po seji in ugotovila, da je doslej opravljeno pomembno delo — s sprejemom BRESTOVEGA sporazuma s področja ugotavljanja in delitve dohodka in osebnih dohodkov, s čemer so se na BRESTU uzakonili precej novi odnosi.

Smisel temeljnih organizacij združenega dela za BREST pravzaprav ni nekaj neznanega. Novo in verjetno malo preveč učeno je le ime. Proces decentralizacije sam pa se je pričel že v letu 1965, ko so se oblikovale poslovne enote z razmeroma veliko mero samostojnosti. Le-ta je nato iz leta v leto naraščala, da bi dosegla doslej najvišjo točko prav s sklenitvijo omenjenega sporazuma. Da je bila odločitev leta 1965 pravilna, skoraj bi rekli daljnovidna, nam potrjuje razvojna smer celotne jugoslovanske skupnosti. Morda ne bo preveč drzna trditev, da na BRESTU zahteve ustavnih dopolnil niso povzročile življenjskih pretresov, kot so jih

(ali jih bodo) v marsikaterem drugem podjetju.

Povedano pa ne pomeni, da je delo končano. Ali drugače: delo pri urejanju razmerij v podjetju ni nikdar končano. To lahko opazi vsak posameznik, najbolj pa se zavedajo tega člani delavskih svetov.

Komisija (imenujemo jo na kratko komisija za TOZD) se zaveda, da ni ona tista, ki bo v podjetju določila, koliko in katere TOZD bodo v prihodnje. Njena poglavitna naloga je izdelati in poskrbeti za izvedbo programa, po katerem naj se zdaj tudi formalno odloči, koliko je v podjetju enot, ki pomenijo »delovno celoto, v kateri se uspeh skupnega dela delavcev lahko potrdi kot vrednost na trgu ali delovni organizaciji in je lahko na tej podlagi samostojno izražen«.

Komisija bo predlagala centralnemu delavskemu svetu, naj bi program obsegal štiri poglavitne faze:

1. Seznanjanje članov delovne skupnosti z novostmi, ki jih v naša razmerja vnašajo ustavna dopolnila (predavanja, razgovori, članki v lastnem časopisu). (To delo je v mnogočem že opravljeno).

2. Določitev organizacijske strukture, to je TOZD v podjetju.

3. Sprejem sporazumov (v smislu splošnih aktov) oziroma prilagoditev že veljavnega novim razmerjem.

4. Sprejem statuta kot procesualnega akta za urejanje razmerij med TOZD v podjetju.

Delo bo zahtevalo seveda precejšnjega napora in skoraj lahko rečemo — potrpežljivosti, saj bo moralo potekati v vseh poslovnih enotah, od katerih vsaka lahko reče svoj »ne«. Zato bo predlog komisije za TOZD predstavljal predvsem z ekonomsko-socioloških stališč analizirano mnenje. Teža odločitve bo seveda padla na vse. Do števila TOZD oziroma do njihovega obsega naj bi po mnenju komisije prišli z glasovanjem. Če že ne v obliki referendumu, pa vsaj z »navadnim« glasovanjem, kjer bo vsak član delovne skupnosti BRESTA izrekel svojo podporo predlogu, ki bo pripravljen po temeljiti predhodni javni razpravi, ali pa bo predlog zavrnil.

Vsem seveda ne bo ustreženo. Ne smemo pozabiti, da sta si volja posameznika in volja skupine pri večinskem odločanju mnogokrat v velikem navzkrižju. Prav zaradi tega proučevalci človeške družbe postavljajo v ospredje svojo trditev, da družbeno organizirane skupine niso vsota posameznikov, ampak je to en osebek, nov, ki ima povsem svoje značilnosti.

Res pa je, da do »kolektivnega glasu« pridemo z glasovanjem vseh posameznikov. Od njega oziroma od števila njih zavisi, kakšna bo odločitev. Odločitev pa bo primerna ali neprimerna, zrela ali nezrela, pravična ali nepravilna ... Gotovo je v tako zastavljenem sistemu odločanja kot ga

imamo oziroma še bolje, kot se nam obeta, dolžnost vsakega, ki sodi, da je nekaj neprimerno, nezrelo ali krivično, da pokaže na take pojave in si prizadeva spremeniti odločitve o njih. Zato tudi ne zadostuje, da so stvari pravilno urejene, mnogi pa sodijo drugače. Morda bi se njihovo mnenje spremenilo, če bi jih podučili ali jim pojasnili, zakaj tako. Tu imata veliko vlogo informiranja in izobraževanja. Ali z drugimi besedami: »tema se preganja z lučjo, ne s palico«.

Gotovo se bomo pri novem načinu odločanja mnogokrat srečali z neljubimi odločitvami. Nadvse pomembno bo na primer vprašanje, kako pri decentralizaciji dohodka doseči potrebno koncentracijo sredstev in podobno. Go-

tovo bo potrebno obrazložiti in utemeljiti vsem odločujočim, da brez združevanja sredstev ni sodobnega gospodarjenja.

Naloga komisije, strokovnih služb in ne nazadnje vseh članov delovne skupnosti bo precejšnja. Potrebno bo poiskati oblike samoupravnega združevanja, določiti, katere zadeve se urejajo skupno, katere po enotah, rešiti vprašanje notranje arbitraže in tako naprej. Poglavitno je, da pri iskanju »mehanizma« za koncentracijo sredstev ne bomo pozabili, da ni dohodka, ki bi bil izven temeljnih organizacij združenega dela in da morajo člani delovne skupnosti, zaposleni v posamezni TOZD, ostati v stiku s svojim dohodkom, ki ga združujejo.

Z. Zabukovec

Prihodnje naloge komunistov

Komunisti v naši občini so ob pismu tovariša Tita in Izvršnega biroja razprave takoj naslonili na na ugotovitve ocene gospodarskega in političnega stanja v občini. Te ocene so plod večmesečnega dela in opredeljujejo vse bistvene probleme nadaljnjega razvoja gospodarstva in samoupravnih odnosov. Občinski komite ZKS je oceno posredoval vsem osnovnim organizacijam ZK, skupščini občine, vsem družbeno političnim organizacijam kakor tudi komisijam pri občinski konferenci ZK ter občinskemu komiteju. Vsi ti so dolžni dopolniti svoje programe dela tako, da se bodo naloge, ki izvirajo iz pisma ter ocene družbeno političnih razmer v občini tudi uresničile.

Vse osnovne organizacije so končale z razpravami in sprejele tudi dopolnjene programe dela. Prav tako je tudi občinska konferenca na zadnji seji sprejela dopolnjen program dela komisij. Na zadnji seji občinskega komiteja ZK so zlasti poudarili odgovornost komunistov, ki delujejo v SZDL, sindikatu, zvezi mladine, občinski skupščini, interesnih skupnostih in društvih. Sestali so se že komunisti iz vodstev teh organizacij v želji in zaradi zahteve, da ugotovijo aktivnost komunistov v teh organizacijah in to ne le zaradi snovanja načelnih stališč, soglasanja s sklepi, temveč zaradi ravnanja komunistov ob sklepih. Izvršilni organi v občinskih konferencah SZDL in sindikatih, so že sprejeli dopolnjene programe, v naslednjih dneh bodo to storile tudi druge družbeno politične organizacije in občinska skupščina. Tudi medob-

činski svet komunistov notranjsko-kraškega območja je potrdil neposredne naloge in aktivnost komunistov v prihodnjem obdobju. Naloge zajemajo prevsem, kako učinkoviteje uveljaviti ustavna dopolnila, uresničiti sklepe 3. seje konference ZKS o socialnem razlikovanju, čim dosledneje uveljaviti naloge v zvezi z gospodarsko reformo in integracijo zlasti v gozdarstvu in lesni industriji ter v gostinstvu, turizmu in trgovini.

Zelo kritičen je bil dosedanji odnos med gospodarstvom in lesno industrijo. Zaradi nerazvitega samoupravljanja v gozdnem gospodarstvu je v poslovanju veliko tehnokratizma, pa tudi manipuliranja z delovnimi ljudmi pod krinko samoupravljanja. To je bilo zlasti očitno ob volitvah direktorja. Le odkrit spopad naprednih sil v delovni skupnosti lahko spremeni nemogoče odnose in odstrani tiste, ki nimajo moralno političnih kvalitiet in ki se upirajo uveljavljanju ustavnih dopolnil. Komunisti morajo stvariti speljati do konca.

Na področju turizma, gostinstva in trgovine bi bilo prav tako potrebno večje sodelovanje občin in podjetij. Sedaj programira vsaka občina zase. Nekatere organizacije pa se zapirajo vase. Komunisti v trgovini in gostinstvu morajo upoštevati sklepe, ki jih je občinska konferenca ZKS občine Cerknica sprejela oktobra 1970, ko je obravnavala problematiko gostinsko-turističnega razvoja v občini Cerknica.

Glede uveljavljanja ustavnih dopolnil pa ugotavljamo, da delo zelo počasi poteka, da je treba pri začetki akcij glede ustanavljanja TOZD vztrajati in vzbuditi spodbudo pri komunistih, v sindikatu in v vodstvu znotraj dedikatu in v vodstvu znotraj dedikatu. Konec na 2. strani

Devet mesecev uspešnega gospodarjenja

PROIZVODNJA VIŠJA ZA 50%, PRODAJA ZA 24% IN IZVOZ ZA 18%

OSEMNI DOHODKI NA ZAPOSLENEGA ZNAŠAJO NA MESEC PO PREČNO 1.794. UGODNI POKAZATELJI PRODUKTIVNOSTI, RENTABILNOSTI IN EKONOMIČNOSTI

STOPNJA DOBIČKA SE JE GLEDE NA LANSKOLETNO OBDOBJE POTROJILA

Pogoji gospodarjenja letošnje leta so predvsem povezani s pogoji splošne družbene stabilizacije naodnega gospodarstva in zamrznjenih cen. Ni naš namen v tem sestavku pisati o zunanjih pogojih gospodarjenja, ker so ti veljali tudi za ostala podjetja. Želimo predvsem opisati osnovne kazalce dosežnega poslovnega rezultata Bresta v prvih devetih mesecih letos glede na lansko leto in letni plan.

Ker je proizvodnja izhodišče rezultata, začnimo z opisom te poslovne kategorije. Že uvodoma smo omenili, da je letošnji obseg proizvodnje za 50% višji od doseženega obsega v enakem obdobju lanskega leta. Glede na letni plan pa je doseženi obseg dinamike za 9% nad normalno dinamiko doseganja letnega plana. V prvih devetih mesecih smo dosegli za 202.640 tisoč dinarjev proizvodnje, tako da pričakujemo krepko presežanje postavljenega letnega plana proizvodnje. Zlasti je velik porast proizvodnje furiranega pohištva. Takoj moramo omeniti, da je temu vzrok sprememba asortimenta proizvodnje in uvedba sestavljenega pohištva BARBARA, ki kombinirani s proizvodnjo glasbenih omaric daje zelo ugodne serije proizvodnje. Prav tako je na ugoden rezultat proizvodnje vplivalo povečanje storilnosti delovne sile in aktiviranje kapacitet predhodnih investicijskih vlaganj.

Tudi proizvodnja masivnega pohištva napreduje z normalno dinamiko, ki je zastavljena z letnim planom. Pri proizvodnji tovrstnega pohištva nastaja predvsem vprašanje zagotovitve ustreznih surovin bukovega žaganega lesa potrebne vlažnosti. Tega ne smemo prezreti zlasti, če upoštevamo izredno konjunkturo bukovega žaganega lesa na italijanskem tržišču.

Zožitev asortimenta proizvodnje tapetniških izdelkov in s tem povečanje serij proizvodnje je omogočilo tudi povečanje tovrstne proizvodnje.

Zlasti je ugodno potekala prodaja stolov K-33 saj je povpraševanje presegalo obseg ponudbe skozi celo devetmesečno obdobje.

Proizvodnja kuhinje je presegla lanskoletni obseg proizvodnje za 77%. Ukinitve proizvodnje kuhinje VEGA 55 je pripomogla povečanju proizvodnje, ker so se povečale serije proizvodnje kuhinje VEGA 60.

Proizvodnja primarnih izdelkov je potekala v skladu s po-

trebnimi dobavljenimi surovinami.

Karakteristično za doseženi letošnji obseg proizvodnje je povečanje delovne sile le za 1%. Tako lahko sklepamo, da nasploh v občini ni resnih problemov nezapo-

slenosti, ker so potrebe podjetja kazale več povpraševanja po delovni sili, zlasti kadrov z visoko in višjo izobrazbo.

Velik porast proizvodnje je vplival tudi na povečanje obsega plasmana na domačem trgu, kakor tudi na zunanjem trgu. V prvem polletju smo plasirali naše izdelke predvsem v izvoz, medtem ko smo se v III. tromesečju orientirali bolj na domače tržišče. Prav solidno se je plasirala na domačem tržišču sestavljiva BARBARA. Povpraševanje po tem izdelku se iz meseca v mesec veča, tako da je pričakovati ugodno prodajo v prihodnjih treh mesecih, ki so za prodajo pohištva skoraj vedno najugodnejši.

B. Mišič

Po Barbari je na trgu veliko povpraševanje

Prihodnje naloge komunistov

Nadaljevanje s 1. strani
lovne organizacije, da bodo sami čutili potrebo po oblikovanju TOZD. Nemogoča je ocena manjših delovnih organizacij, da je velikost delovnih organizacij odločilna pri uveljavljanju ustavnih dopolnil. Prav tako ni sprejemljivo stališče vodstev dislociranih obratov, ki čakajo spodbude za ustanavljanje TOZD iz matičnih podjetij, namesto da bi bili sami pobudniki te akcije preko komisij, ki naj bi jih v ta namen tudi že oblikovali. Komisija za družbeno ekonomske odnose skupaj s komisijo pri Občinskem sindikalnem svetu bosta ponovno analizirali uveljavljanje ustavnih dopolnil tako, da bosta občinski komite ZK in predsedstvo občinskega sindikalnega sveta lahko v decembru dala oceno o uveljavljanju ustavnih dopolnil in ugotovila tudi, zakaj se dopolnila tako počasi uresničujejo.

ZK mora bolj kot doslej voditi tudi smotrno kadrovske politiko.

V delovnih organizacijah kadrovske službe niso razvite. Kadrovske službe se ne sprejemajo dolgoročno, premalo se upoštevajo moralno politična merila kandidatov za vodilna in vodstvena delovna mesta. Občinski komite bo obravnaval in ocenil uresničevanje sklepov 14. 28. in 29. seje CK ZKS o kadrovske politiki. To bodo morali storiti tudi komunisti v delovnih organizacijah. V naslednjem obdobju bo občinski komite razpravljal tudi o tem, kako se uresničujejo programi idejno političnega izobraževanja, dopolnil bo akcijski program komiteja, še posebno pozornost bo posvetil delovanju posameznih aktivov kot so: aktiv komunistov delavcev, aktiv direktorjev in predsednikov delavskih svetov, aktiv prosvetnih delavcev, aktiv mladih komunistov ter drugi občinski aktiv. Občinska konferenca ZKS v decembru bo ocenila, kako se izvajajo naloge, ki

izhajajo iz 3. konference ZKS o socialni diferenciaciji.

Nakazal sem samo nekatere neposredne naloge v prihodnjem obdobju, vsaka osnovna organizacija ZK sprejema glede na posebnost in sestav članstva svoje naloge, ki izhajajo iz potreb, razmer kraja in časa.

Vse naloge, ki so pred nami, je možno uresničiti le ob idejni enotnosti in sposobnosti članov ZK, zato ravno sedaj vse osnovne organizacije analizirajo delovanje svojih članov, kako delujejo v našem samoupravnem sistemu: v organih upravljanja, družbeno političnih organizacij, društvih, na odgovornih mestih v go-

spodarstvu, upravi itd. Ugotavlja jo njihovo aktivnost, kako uresničujejo stališča Zveze komunistov tam kjer so odgovorni za izvajanje sprejetih stališč. V primeru pasivnosti in odnosov od stališč Zveze komunistov in lika ZK bomo take člane tudi izločili iz svojih vrst, istočasno pa bomo vključevali v svoje vrste napredne mlade ljudi, zlasti pa neposredne proizvajalce.

Mislím, da bomo komunisti tako enotno, kot smo sprejeli Titovo pismo, sprejeli tudi naloge, ki iz Pisma kakor tudi politične ocene v naši občini izhajajo. Odgovornost, da se sprejete naloge izvršujejo, je na komunistih, ob tem pa sem prepričan, da bodo zavestno pomagali vsi naši napredni delovni ljudje, ne glede v katerih organih in organizacijah delujejo.

J. Hren

Spoštovani bralci!

Uredniški odbor je na svojih zadnjih dveh sejah ugotavljal, da se krog sodelavcev našega glasila vse bolj oži. Zato se večkrat znajde v neprijetnem položaju: če naj glasilo izide — kar je prav gotovo v interesu vse naše delovne skupnosti — mora levji delež pri pisanju prispevati nekaj članov uredništva. Tako časopis seveda ne more biti javna tribuna delavcev, saj zgolj posamezna stališča ne morejo biti odraz celotnega javnega mnenja.

Prav v zadnjem času v okviru intenzivnejše politične dejavnosti na vseh ravneh poudarjajo tudi pomen informiranja pri krepitvi samoupravnih odnosov. Tudi na sestankih družbeno političnih organizacij in organov upravljanja v našem podjetju se to vprašanje večkrat pojavlja. Žal pa ostaja vse bolj pri načelu in besedah, pri konkretnih oblikah informiranja pa zatajimo. Menimo, da je naš obzornik ena izmed pomembnejših oblik informiranja v podjetju. Menimo tudi, da je dolžnost slehernega delavca, da informira o delu in problemih iz svojega delovnega okolja.

Zato upravičeno pričakujemo, da bo v prihodnje vse več članov naše delovne skupnosti s svojimi sestavki soustvarjalo in sooblikovalo naše glasilo, ki mora postati celovitejši odraz vsega dogajanja v podjetju.

Uredništvo

Slavnostna seja občinske skupščine

V počastitev občinskega praznika 19. oktobra, ko so leta 1941 partizanske enote napadle Lož, je skupščina občine Cerknica imela slavnostno sejo. Seja je bila v domu Jugoslovanske ljudske armade na Velikih Blokah. Za zasedanje v tem kraju se je predsedstvo odločilo, kar je bilo na seji tudi povedano, da bi skupščina dala poudarek tudi temu področju v njegovem gospodarskem razvoju.

Predsednik občine je v svojem govoru orisal sedanji politični položaj, zlasti namen sedanjih izgrediv proti slovenski manjšini na Koroškem. Orisal je tudi trenutne gospodarske uspehe in težave občine.

Po slavnostnem govoru je predsednik odbora Zveze borcev tovariš TELIČ Jože podelil odlikovanje Orden bratstva in edinstva z zlatim vencem tovarišu ZIGMUNDU Janezu iz Starega trga, s katerim ga je odlikoval predsednik republike Tito za njegovo požrtvovalno delo.

Zatem so si prisotni ogledali garnizon Jugoslovanske ljudske armade in nekatera sredstva vojne tehnike. Prisotne so vojni starešine garnizona precej podrobno informirali o uporabnosti posameznih tehničnih sredstev.

Pevski zbor in učenci Osnovne šole pa so zapeli in recitirali nekaj pesmi.

T. Kebe

Pred kongresom sindikata

V decembru, natančen datum še ni znan, bo osmi kongres Zveze sindikatov Slovenije. Z njim v zvezi sem imel kratek razgovor z našim delegatom tovarišem Valentinom Šubicem, instruktorjem v Tovarni pohištva Cerknica. Tovariš Šubic bo v imenu naše občine na osmem kongresu zastopal lesno industrijo.

»Na volilni konferenci sindikata občine Cerknica, ki je bila 4. oktobra, sem bil izvoljen za delegata. Iz občine Cerknica smo za 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije trije delegati,« je dejal tovariš Šubic. »Iz Kovinoplastike tovariš Pakiž in iz Gozdnega obrata Cerknica tovariš Franc Perko, ki bo zastopal družbene službe.«

Prav gotovo nam je občinska volilna konferenca dala nekaj

podlage in odprla nekaj vprašanj, ki jih bomo delegati skušali predložiti kongresu. Mnogo je nerešenih vprašanj v naši občini, takih, ki bi jih sicer lahko sami rešili, mnogo pa je tudi takih, ki jih prinaša sam družbeni razvoj.

Predvsem bodo zaključki občinske volilne konference podlaga naših stališč, ki jih bomo zastopali na kongresu.

Kaj pričakujemo od kongresa? Po eni strani bo prav gotovo dodatna obremenitev za delo v sindikalni organizaciji. Po drugi strani pa pričakujem predvsem to, da si bo sindikat začrtal pot za svoje prihodnje delovanje in si določil oblike dela, ki bodo organizirane v okviru samoupravnega sistema in še bolj izpopolnjene.

J. Klančar

Bloško jezero — neizkoriščene možnosti za razvoj turizma

Praznovali smo naš srebrni jubilej

Petindvajset let v življenju na sploh ne pomeni veliko. Veliko pa pomeni za delo v nekem podjetju ali za življenje okolja, v katerem podjetje deluje. Brest je v tem obdobju iz gospodarsko malo pomembnih žagarskih obratov prerasel v eno izmed največjih in najpomembnejših podjetij jugoslovanske pohištvene industrije. Brest je v tem obdobju ustvaril osnove za hitrejši in bogatejši gospodarski razvoj tega predela Notranjske

Vse pomembnejše prireditve v podjetju so bile letos v znamenju proslavljanja tega pomembnega jubileja: svečana seja centralnega delavskega sveta 25. maja s sprejemom jubilarov, ki že 25 let delajo v podjetju, in z imenovanjem nekdanjega glavnega direktorja tov. Jožeta Lesarja za častnega člana delovne skupnosti Bresta, III. lesariada in veliko gasilsko tekmovanje. Sklepne slovesnosti pa so bile od 21. do 25. oktobra.

SPREJEM JUBILANTOV IN UPOKOJENCEV

Sobota, 21. oktobra je bila posebej slovesna. Po vseh poslovnih enotah so se ob devetih zbrali Brestovi upokoenci in skupaj z letošnjimi jubilarji dali praznovanju posebno obeležje. Prav ganljivo je bilo videti, kako še vedno prizadeto spremljajo vsa dogajanja na Brestu, kako se vse slehernega njegovega uspeha, sleherne pridobitve.

Posebna priznanja so bili deležni tudi letošnji jubilarji, ki so dobršen del svojega življenja prispevali k uspehom, rasti in razvoju podjetja. Prisrčni nagovori predstavnikov podjetja in organov upravljanja, stiski rok, čestitke, prijetni razgovori, obuja-

SIMULTANKA VELEMOJSTRA IVKOVA

Slabo vreme je tisto soboto onemogočilo nekaj športnih srečanj med predstavniki poslovnih enot. Zato pa so toliko bolj prišli na svoj račun ljubitelji šaha. Simultanka enega izmed najboljših jugoslovanskih šahistov velemojstra Ivkova je vzbudila tolikšno zanimanje, kot že zlepa ne kakšna prireditve v Cerknici. Igralni prostor je komajda sprejel vse, ki so si želeli ogledati napete šahovske boje.

RAZSTAVA FOTOGRAFIJ O RAZVOJU BRESTA

V ponedeljek, 23. oktobra je Salon pohištva, ki redno prireja razstave, spet sprejel svoje go-

bili povabljeni predstavniki občinske skupščine, družbeno-političnih in gospodarskih organizacij v občini, poslanca tov. Lesar in tov. Telič ter predstavniki organov upravljanja in poslovnih enot Bresta.

Potem, ko so si v Salonu ogledali razstavo fotografij o Brestu, dela kiparja — samouka Puntarja in Brestove pohištvene izdelke, so šli tudi na daljši ogled proizvodnih prostorov Tovarne

kjer jih je pozdravil tudi glavni direktor inž. Strle. V krajšem nagovoru je orisal razvoj podjetja, pri čemer je posebej poudaril ustvarjalno vlogo prejšnjega direktorja tov. Jožeta Lesarja, ob koncu nagovora pa je orisal tu-

S sprejema letošnjih jubilarov v Tovarni pohištva Cerknica

Razstavo je odprl predsednik centralnega delavskega sveta tov. Lavrenčič, ki je v krajšem nagovoru orisal razvojno pot podjetja od skromnih žagarskih začetkov do moderne industrije. Dovolj zgovorno pa so o tej razvojni poti pripovedovale tudi razstavljene fotografije in ne nazadnje razstavljeno pohištvo, ki prepričljivo prikazuje zadnje dosežke Brestove proizvodnje.

SPREJEM POSLOVNIH PARTNERJEV

V torek, 24. oktobra je bil v Salonu pohištva sprejem za naše najpomembnejše poslovne partnerje s finančnega področja, s področja prodaje in nabave ter predstavnike večjih slovenskih lesno-industrijskih in drugih podjetij.

ivernih plošč in Tovarne pohištva v Cerknici.

SREČANJE DELAVSKIH SVETOV POSLOVNIH ENOT

Zadnji dan slovesnosti, 25. oktober, je bil še posebej prazničen. Tega dne je bilo v okrašenih

di razvoj samoupravljanja. Med drugim je dejal:

»Brest je leta 1965 zastavil decentralizacijo samoupravljanja in delitve dohodka po poslovnih enotah. Novi ustavni amandmaji so samo potrdili pravilnost takšne usmeritve v poslovnih odnosih na Brestu. O večini življenj-

Velemojster Bora Ivkov na Brestu

nje spominov, vesela pesem — vse to je ustvarilo vtis resnično prisrčnega in spontanega praznovanja.

ste, le da je bilo tokrat vse v znamenju slovesnosti ob jubileju podjetja. Na otvoritev razstave fotografij o razvoju Bresta so

Razstavo fotografij o razvoju Bresta je odprl tov. Lavrenčič

Letošnji jubilarji skupnih strokovnih služb

jedilnicah za vse člane delovne skupnosti Bresta za to priložnost posebej pripravljeno skupno kosilo.

Povezaonst in obenem samostojnost naših poslovnih enot pa je skoraj simbolično predstavljalo srečanje delavskih svetov teh enot. Skupaj so obiskali sleherni od poslovnih enot, si ogledali njihove proizvodnje prostore in izmenjali svoje izkušnje in poglede. Marsikdo izmed njih je prvič videl proizvodnjo v sosednjih enotah in spoznal njihove proizvodne in druge probleme. Nedvomno jim bodo ti obiski pri njihovem samoupravnem delovanju in odločitvah mnogo koristili, saj ob tem ne bodo videli samo lastnih težav. Omenim naj še, da so bili sprejemi v vseh tovarnah nadvse prisrčni.

Na koncu so se vsi zbrali v prejšnji delavski restavraciji,

ska najpomembnejših zadev samostojno odločajo delavski sveti poslovnih enot. Ta samostojnost se kaže pri sprejemanju letnih planov, delitve dohodka in osebnih dohodkov ter investicijskih naložbah. In to smer bomo še krepili, čeprav pri tem nismo in ne bomo smeli pozabljati na enotnost podjetja in naše skupne cilje, saj Brest ne bi bil to, kar je, če takšnih skupnih ciljev ne bi imeli.

Tako smo praznovali naš srebrni jubilej; s ponosom smo lahko govorili o petindvajsetih letih graditve Bresta. Ze jutri pa bo treba spet poprijeti za delo, še z večjim elanom in odgovornostjo, vsak na svojem delovnem mestu, da nas hitri razvojni tok ne bi pregazil. Ze jutri bomo morali govoriti o naši prihodnosti, da bomo lahko ob prihodnjem jubileju spet s ponosom govorili o naših uspehih.

B. Levec

Svečano in prisrčno po

Sobota, 21. oktobra, je bila vsa v znamenju Brestovih petindvajsetih let. Ta dan je bil po vseh poslovnih enotah sprejem za upokojence in letošnje jubilate. Nemogoče bi bilo v enem sestavku zajeti vse tiste lepe in svečane trenutke, pa smo zaprosili naše sodelavce po poslovnih enotah, naj nam jih posredujejo...

Tovarna pobištva Cerknica

Letos je bila podelitev nagrad jubilarantom še posebej svečana, saj so delavci poleg osebnega jubileja — deset, petnajst, dvajset in petindvajset let dela v podjetju, slavili še 25-letnico podjetja.

V Tovarni pobištva Cerknica sta bila letos 102 jubilaranta — z desetletnim delovnim stažem, 54 s petnajstletnim 31, z dvajsetletnim 13 in s petindvajsetletnim 4 delavci.

Vsakemu jubilarantu so že pri vходу pripeli rdeč nagelj, ki je postal simbol delovnega jubileja.

Na sprejemu je jubilate pozdravil tovariš Kebe Tone, direktor tovarne, ki je med drugim dejal: »Ko se danes oziramo nazaj, je Brest, zlasti pa Tovarna pobištva v Cerknici, zrasla v moderno tovarno. Naši proizvodi gredo daleč čez naše meje. Zrasla je na prostoru, kjer je bil pred dvajsetimi leti še sadovnjak in več stanovanjskih poslopij, skromna zabojarna z nekaj lesenimi šupami, pod katerimi je zasilno tekla proizvodnja barak.

Vi, ki danes praznujete delovni jubilej, ste bili več ali manj glavni nosilci razvojnih bremen in preobrazbe zaostalega, industrijsko nerazvitega področja.

Cerknica in okolica sta po za slugi tovarne bistveno spremenili svojo podobo, saj je Cerknica iz izrazito agrarne usmerjenosti njenega gospodarstva pred vojno in še nekaj let po njej vedno hitreje prehajala v delavsko-industrijsko naselje. Danes se v občini Cerknica s kmetijstvom ukvarja le še približno 18 odstotkov prebivalstva, vse ostalo pa je navezano na industrijo in na ostale dejavnosti, ki so se razvile na osnovi industrije. Zaposlenost v občini dosega 4200 občanov, kar predstavlja okrog 30 odstotkov vsega prebivalstva.

Ugotoviti je treba, da so temu v mnogočem prispevali svoj delež prav delavci, ki danes slavijo jubilej, kot pionirji in začetniki industrijskega razvoja tega področja. Znano je, da je bilo mnogo odpovedovanj na račun razvoja. Osební dohodki so bili vrsto let med najnižjimi, ker so se sredstva pretapljala v izgradnjo, razširitev, modernizacijo. Danes lahko ugotovimo, da je tovarna zaključen kompleks in se bistveno na tem prostoru ne more širiti. V prihodnje bomo morali skrbeti le za manjše korekture ter za modernizacijo tehnoloških sredstev in naprav. Zato je realna možnost, da bo v naslednjem obdobju namenjenih nekoliko več sredstev za osebni standard zaposlenih, kar se v tem času tudi že pozna. V prihodnjem ob-

dobju bodo torej naša prizadevanja usmerjena predvsem na modernizacijo, na znižanje števila zaposlenih in na vlaganje v produktivnejša sredstva. Del sredstev bomo morali vlagati v nove dejavnosti. Razprave že tečejo o postopnem osvajanju nekaterih kemičnih proizvodov, ki se uporabljajo v pobištveni industriji. Če smo v tem prehojenem obdobju vedno znali poiskati pravi trenutek, treznost in zrelost, upam, da bomo to ohranjali tudi v prihodnje. Velik delež pri tem ima prav gotovo kolektiv, zlasti starejši delavci, ki so znali vedno trezno presojati in poiskati pravilno razmerje med osebnimi željami in med potrebami razvoja tovarne.

»Želel bi,« je dejal tovariš Kebe, »da to prenašate tudi na mlajše delavce, da bodo znali kasneje pravilno vrednotiti naše napore.

Seveda pa morajo po drugi strani starejši delavci imeti poslušni tudi za zahteve in težave mladih, ker so odraščali v drugačnih okoliščinah kot mi. Ta sedaj obraščajoča mladina ni bila lačna kruha, ni poznala grozot vojne in revolucije, zato na marsikatero vprašanje gleda drugače kakor mi. Zato moramo o naporih, ki jih je prispevala in jih še prispeva sedanja generacija, večkrat spregovoriti. Zahteve glede pogojev dela so danes dokaj drugačne kot so bile takrat, ko smo se zaposlovali mi.

Vsem delovnim jubilarantom iskreno čestitamo in jim želimo veliko delovnih uspehov, pri tem pa veliko zdravja in osebne sreče.

Sprejem upokojencev ob 25-letnici ustanovitve podjetja je bil v Tovarni pobištva Cerknica nad vse zanimiv in prijeten.

Predsednik sindikata tovariš Valentin Subic je upokojence toplotno pozdravil in dejal, da ne moremo mimo dejstva, da se naših upokojencev ob primernih priložnostih ne bi spomnili. Brž ko se zgodi kaj pomembnega v podjetju, že si rečemo, da moramo o tem obvestiti tudi naše upokojence, ki so toliko prispevali k rasti in razvoju podjetja. In prav je, da nit, ki veže vsakega upokojenca z Brestom, ni pretrgana. Po drugi strani pa je to tudi dolžnost mlajših, da jim pokažejo uspehe, ki so bili doseženi v zadnjem času.

»Tudi mi smo srečni, da se podjetje razvija in da dosegate uspehe, ki jamčijo prihodnji razvoj

Letošnji jubilaranti v Tovarni pobištva Cerknica

Bresta«, so dejali mnogi upokojenci.

Po ogledu tovarne so se upokojenci, ki jih je bilo okrog osemdeset, zbrali v novi delavski restavraciji.

Lepo je bilo videti, kako so bili veseli vsake najmanjše pozornosti, ki so je bili deležni.

Kmalu je med njimi zavladalo veselo razpoloženje. Tudi zaplesali in zapeli so.

»Takega srečanja si še želimo,« so dejali. Srečni so bili tudi zato, ker se Brest razvija tudi sedaj, ko z delom in z gospodarjenjem nadaljujejo mlajši.

J. Klančar

Tovarna pobištva Martinjak

»25 let Bresta« je z velikimi črkami pisalo na slavlolu pred Tovarno pobištva Martinjak in spominjalo na petindvajsetletno pot naših delovnih ljudi, ki so v tem obdobju delili vse dobro in zlo ter prispevali velik delež k uspehom, na katere je ponosen ves kolektiv.

Ob slovesnosti, ki je bila 21. oktobra in na kateri so bili zbrani vsi naši upokojenci in jubilaranti, sem čutil potrebo, da povprašam posameznike za nekaj spominov na preteklo obdobje.

Tovariš Miro Vinkler je sedaj upokojenec in stanuje na Rakeku. Bil je eden izmed Brestovih pionirjev; še vedno je čil in zdrav, kar kažejo tudi njegova sedanja prizadevanja, saj še vedno aktivno dela v družbenopolitičnih orgaizacijah in je predsednik društva upokojencev. Dejal je:

»Dobro se spominjam leta 1947, ko je bil podpisan akt o ustanovitvi podjetja. Precej delavcev je takrat čutilo nekakšno nezaupanje, ker jim je bilo premalo posajeno, za kaj gre. Začetki so bili zelo težki, vendar se je delovna morala z dobro voljo in razpoloženjem ljudi iz dneva v dan bolj krepila, tako da je prav naš kolektiv začel spodbujati še ostale v podjetju. Uvedli so tekmovalni sistem med Brestovimi obrati. Zmagal je Martinjak in dobil prehodno zastavico. Dobro se spominjam, ko smo bili na sestankih pohvaljeni, da delamo v redu in da je naš takratni proizvod rentabilen in najcenejši v podjetju.

Morda je bil prav zato na volitvah v organe upravljanja leta 1950 izvoljen za predsednika DS podjetja člana našega kolektiva tovariš Franc Intihar.

Tudi Alojz Gornik je upokojenec in stanuje v Grahovem. Na Brestu je bil zaposlen od njegovih začetkov. Od leta 1949 do 1955 je bil obratovodja tovarne. Takole mi je pripovedoval:

»V letih, ko sem bil obratovodja obrata Martinjak, ni bilo lahko delati. V vodstvu obrata smo bili samo trije uslužbenci. Kot obratovodja sem moral skrbeti

za proizvodnjo, za nabavo surovin in materiala, pa tudi za sprejemanje nove delovne sile, ki jo je bilo v tistih časih zelo težko dobiti. Ljudje, ki so se bavili s kmetijstvom, so gledali na industrijsko zaposlitev z nekakšnim podcenjevanjem, z nezaupanjem. Kasneje so se začele te stvari z vedno večjo krepitvijo našega samoupravljanja počasi popravljati. Najtežji trenutki, ki sem jih doživel, so bili takrat, ko nam je zgorela tovarna. Težko bi opisal, kako smo se vsi trudili, da bi obnovili tovarno in nadaljevali že utrjeno industrijsko proizvodnjo. Cilji so bili doseženi, rezultat pa nam je živa priča današnji ogled tovarne.

Tovarišica Anica Turk je jubilarantka s petnajstletno nepreki-

njeno delovno dobo v Tovarni pobištva Martinjak. Povedala je:

»Skoraj ne morem verjeti, da sem že toliko časa v tovarni. Spominjam se let, ki so bila za nas vse en sam napor. Pogoj, pod kakršnimi smo delali — pri tem mislim predvsem na staro pakirno — so bili nemogoči in so se do danes bistveno spremenili. V tem trenutku, ko smo tu zbrani, si želim le to, da bi še naprej zdrava delala in delila uspehe z vsem kolektivom.

Takih in podobnih pogovorov je bilo še in še. Vsi prisotni, zlasti pa upokojenci, so ob slovesu izrazili enotno željo, da bi se še večkrat zbrali na podobnih srečanjih.

I. Škrabec

Tovarna pobištva Stari trg

Sobota 21. oktobra, je bila pust in deževen dan — vse prej kot primeren za slavo, ki je bilo pred nami — za sprejem jubilarantov in upokojenih članov kolektiva ob 25. obletnici podjetja: To je povzročilo, da je bila napetost kuharic še večja. V jedilnici, kjer naj bi bil sprejem, so hitele z zadnjimi pripravami. Kljub temu, da je bilo za sprejem slavlencev že vse nared, so se pojavljala vprašanja: je videz prostora in omizij lep, je vse na svojem mestu, ne bo česa manjkalo, bo dovolj prostora za vse in podobno.

Dekleta so pripravljala šopke nageljnjev za slavlence in pomagala kuharicam postoriti še to in ono.

Končno, nekaj pred deseto uro, se je napetost pomirila. Vse je bilo pripravljeno za goste. Pogled v jedilnico je bil tak, kot bi pričakovali »ta mlado« v hišo.

Medtem so že začeli prihajati prvi povabljeni. Dekleta so vsakemu pripela nagelj in zaželela dobrodoščilo. Tu se je bilo v začetku nekaj »zataknilo«. Na katero stran se nagelj pripne: na levo ali na desno? Tudi to vprašanje je bilo kmalu rešeno. No,

sicer pa to ni važno — ob pogledu na dekle tega tako nihče ne bi opazil, pa tudi če bi, bi ji to z veseljem oprostili.

Po krajšem medsebojnem pozdravljanju in rokovanju so gostje posedli za mize.

Direktor poslovne enote tovariš Plaz je vsem skupaj zaželel dobrodoščilo ter imel kratek pozdravni nagovor. Upokojenim članom je v imenu kolektiva podaril knjige kot priznanje za njihovo delo in trud, jubilaranti pa so dobili denarne nagrade. Nato je vse skupaj povabil na ogled tovarne. Upokojeni člani niso skričali občudovanja nad novimi delovnimi prostori, novimi stroji ter delovnimi pogoji, pa tudi nad izdelki. Nekateri se tako rekoč niso več znašli, kje so bila nekoč njihova delovna mesta, saj je vse spremenjeno. Zanimale so jih vse podrobnosti, saj so bili spet v okolju, v katerem so delali vrsto let. Po obhodu tovarniških prostorov so se vrnili v menzo, kjer je bil pripravljen narezek in še nekaj za »splakovanje grla«. Razvili so se živahni pomenki. Jubilaranti so se pomešali med upokojence in obratno. Nastalo

Konec na 5. strani

Čestitka jubilarntki

vseh poslovnih enotah

Nadaljevanje s 4. strani

je vedro in pristrčno vzdušje, iz katerega se je kmalu oglasila tudi pesem.

Kranjci pa ne bi bili Kranjci če bi si ob podobnih priložnostih ne bi zaželeli tudi glasu harmonike s pristnimi domačimi melodijami.

Tudi harmonika se je kmalu pojavila na slavlju. Matevž Mlakar — eden izmed najstarejših upokojencev, je spretno pritiskal na njene gumbke, čeprav po letih ni mnogo mlajša od njega, sta se lepo ujemala. Jubilant Franc

Kandare se je globoko priklonil »teti Johanci« in jo v ritmu valčka poskočno zavrtel — s tem je bil ples tudi odprt.

Vedro razpoloženje se je nadaljevalo do poznega popoldneva in bi se verjetno še naprej, če eden od slavilencev ne bi ugotovil, da bo kmalu odpeljal zadnji vlak; vsaj tako je sklepali, ko je od čuvaja po vsej sili zahteval vlakovno vozovnico za pot v Nadlesk. Če jo je dobil, ne vemo. Vemo pa to, da je obiskal še precej postaj, nakar je šel domov peš.

F. Mlakar

Tovarna lesnih izdelkov Stari trg

Tudi v Tovarni lesnih izdelkov Stari trg so se v soboto, 21. oktobra zbrali upokojenci in jubilanti iz te poslovne enote, da bi ob podelitvi nagrad skupaj proslavili tudi 25-letnico podjetja.

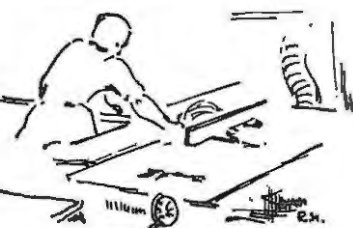
Srečanje je uspelo v splošno zadovoljstvo vseh, zlasti starejših upokojencev.

Upokojence in jubilate je sprejel in jim zaželel prijetno razpoloženje predsednik delavskega sveta tovariš Tomaž Krek. Direktor poslovne enote pa je opisal razvoj poslovne enote in podjetja BREST. Po razdelitvi nagrad jubilantom in knjižnih daril pa se je veselo razpoloženje nadaljevalo.

Zanimivo je bilo poslušati in videti stare tovariše in delavce, ki so se ob tej priložnosti sestali in obujali spomine na pretekle dni, na čas, ko so bili še sami aktivni delavci Bresta oziroma delavci na Marofu v stari Jugoslaviji in danes. Nekaj starejših delavcev sem povprašal o njihovih vtisih.

Franc Zabukovec iz Loža je star osemdeset let. Delal je na Marofu od leta 1922 do leta 1950. »Zelo sem bil zadovoljen srečanja s starimi tovariši. Marsikateri spomin smo obudili. Danes je seveda drugače kakor je bilo takrat, ko smo še mi delali. Malice smo nosili s seboj, ni bilo jedilnice in toplega obroka kot danes. V mrazu in dežju smo morali delati za nekaj dinarjev na uro. Pa še dobro je bilo, če si

bil zaposlen, sicer bi težko preživel številno družino. Najbolj mi je ostalo v spominu, ko smo leta 1929, ko je bila najhujša zima, kar se jih spominjam v svoji starosti, prekinili delo zaradi mraza. Toda zato nismo bili plačani, še tako so nam odbijali ure, če je kdo zamudil na delo ali če je bilo slabo vreme. Pa kaj bi obujal spomine na težke čase, saj

jih poznate! Danes je boljše in lepše, samo škoda, da smo že tako stari. Rad bi videl tovarno tudi od znotraj, pa se ni nihče spomnil, da bi nam jo pokazal.

Anton Kržič, star petinšestdeset let, je pripovedoval: Na Marofu sem delal štirideset let. Sam veš, kako je bilo prej. Danes je drugače. Prej smo hodili delat peš in v zaštitnih hlačah, ker je bilo težko kupiti nove. »Cajha« hlače so bile 375 dinarjev, zaslužili pa smo 150 dinarjev tedensko. Toda tudi za hrano je bilo treba odšteti. Jaz namreč nisem imel družine. Toda tisti, ki so imeli številne družine, so zares težko shajali. Srečen si bil

Z rastave fotografij o razvoju Bresta

lahko, če si bil sploh zaposlen, čeprav se je bilo treba na vsakem koraku podrežati tedanji gospodi.

Med nami pa je bil tudi najstarejši udeleženec Alojz Znidaršič iz Starega trga. Star šestinosemdeset let. Na Marofu je delal od leta 1924 do leta 1951.

»Prav srečen sem bil, ko sem dobil povabilo delavskega sveta, naj pridem na 25-letnico BRESTA. Rad bi videl tovarno tudi od znotraj, pa nam tega niso pokazali. Knjigo, ki sem jo dobil v spomin, bom skrbno shranil, čeprav ne morem več brati.

Veste, kaj vam povem? Sedaj bi morali priti pogledat tedanji delodajalci, kako se da olajšati delo in fizično trpljenje delavca. Delati smo morali za kakršenkoli denar. Ljudje, ki niso mogli dobiti zaposlitve, so šli pa v Francijo.

Avtomobilov ni bilo — tako kot danes; pa še kateri pravijo, da ni dobro. Taki ljudje bi morali preizkusiti tudi drugačen režim, pa bi potem znali ceniti demokracijo in samoupravljanje. Danes lahko tudi kritiziraš, kar je slabega. Prej si bil takoj ob delo, če si kaj rekel. Samo, da bi šlo še naprej tako in da bi bil mir. Tega si še najbolj želim.

Skupne strokovne službe

V soboto, 21. oktobra so se tudi upokojenci in jubilanti s skupnih strokovnih služb zbrali v stari delavski restavraciji. Pozdravne besede z opisom razvojnih poti BRESTA je prispeval direktor skupnih strokovnih služb Danilo Mlinar. V imenu sindikalne organizacije pa je vse prisotne pozdravil France Sterle.

Po razdelitvi denarnih nagrad jubilantom in knjižnih daril upokojencem je bila zakuska, zatem pa so kmalu zaželeli živahni pogovori med sedanjimi in upokojenimi člani delovne skupnosti o tem, kakšni so bili pogoji dela in gospodarjenja takrat, ko je BREST začel svojo rast in danes, ko je dosegel že toliko gospodarskih uspehov. V pozni popoldanski uri so se razšli s skupno željo, da bi se kmalu spet lahko našli na podobnem srečanju.

Š. Bogovčič

Upokojenci in jubilanti SKS

NAŠI LJUDJE

Vinko Avsec je na Brestu zaposlen že dvaindvajset let in je instruktor v zabojski Tovarni lesnih izdelkov Stari trg. Ko sem mu omenil, da bi ga kot dolgoletnega člana delovne skupnosti predstavil v našem Obzorniku, je nasmejano privolil. Takole je pripovedoval:

»Med vojno sem bil še otrok, pa vendar sem večkrat videl partizane kakor okupatorja. Doma sem namreč s Knežje njive. Tam sem se rodil in dorastel, dokler se nisem zaposlil na Marofu leta 1947. Takrat je bila tam samo žaga. Rezali smo predvsem za obnovo. Leta 1954 pa je bila zgrajena zabojska, v kateri smo izdelovali zaboje vseh vrst, predvsem pa zaboje za sadje in kvas. Naši izdelki so bili med prvimi, ki smo jih na Brestu sploh izvažali. Takrat je bila to zelo zanimiva proizvodna panoga za domače in tuje tržišče. Kartonažna in plastična embalaža pa sta le sene izpodirali. Tako smo dobivali vedno manj naročil. Precej časa smo izdelovali še zaboje za perutnino, zaradi manjših naročil pa smo tudi to opustili. Sedaj izdelujemo le še ladijski pod

in palete predvsem za domače tržišče. Zabojska zaposluje sedaj le še šestnajst ljudi, poprej pa nas je bilo zaposlenih tudi do štirideset in več. Predvsem dela v tem oddelku ženska delovna sila.

Tako Vinko, inštruktor zabojske, pripoveduje o postopnem opuščanju proizvodnje zabojev. Zdi se, kot da mu je žal, da embalaža v proizvodnem programu ni več tako cenjena kot nekdaj in kjer si je tudi sam v teh letih največ prizadeval. Zabojska počasi tone v pozabo in verjetno malokdo na Brestu sploh ve, da še deluje. Kakor da ga je nekaj prizadelo in kakor da mu je žal za njegove dolgoletne izkušnje v tej proizvodnji. Tako je Vinko pripovedoval o svojem delu in spremembah, ki jih današnji razvoj terja na marsikaterem področju dela.

Nazadnje sem ga še vprašal, kaj počne v prostem času in s čim se ukvarja doma. »Nimam kakšnega posebnega konjička,« pravi. »Pred leti sem si zgradil hišo v Vrhniku. Tam sem se nastanil z ženo in dvema mladoletnima otrokoma. Žena dela v Ko-

Vinko Avsec

vinoplastiki in morava zato pač izmenoma paziti na otroke. Popoldne prevzamem doma gospodinjstvo, če imam kaj časa, pa delam še kaj okrog hiše kakor večina ostalih delavcev. Avtomobila nimam in ga menda tudi ne bom imel, ker so otroci še majhni in je z njimi veliko stroškov, pa tudi posojilo za hišo še odplačujem.

To je podoba enega izmed naših delavcev, ki so najdalj v naši delovni skupnosti: skrb v tovarni, skrb za družino, skromnost in prizadevnost...

M. Šepec

Premalo pozornosti tehničnim izboljšavam

O tej temi smo v našem glasilu že večkrat pisali. Odziv oziroma rezultati pa so bili precej skromni. Mesec ali dva po objavljenem članku je bilo sicer čutiti nekoliko več aktivnosti, potem pa je šlo vse skupaj zopet v pozabo.

Člani uredniškega odbora so na zadnji seji razpravljali tudi o tem vprašanju in so menili, da bi bilo umestno pričeti s stalno rubriko o novotarstvu in racionalizatorstvu. Uredniški odbor je namreč trdno prepričan, da je na tem področju mnogo več storjenega, kot pa je znanega širšemu krogu bralcev. S tem, ko bi pričeli s stalno rubriko, bi seznanili vso delovno skupnost s problemi in dosežki, ki sta jih posameznik

ali poslovna enota na posameznem področju dosegla. S posredovanjem informacij bi enake probleme tudi v drugih poslovnih enotah reševali hitreje.

Prav gotovo pa bi bila popularizacija takih primerov, ki jih dosežejo posamezniki ali skupine, tudi moralno priznanje, ki je večkrat bolj učinkovito kot ne vem kakšna nagrada. Istočasno pa bi pričeli s pobudo, ki bi bila koristna za vse, saj pomeni delati kvalitetneje in ceneje — biti bolj konkurenčen na trgu, lažje plasirati blago. To pa je naša osnovna naloga.

Torej, z besedo in dejanji na dan!

T. Kebe

Pomen družbene produktivnosti dela

- PRODUKTIVNOST DELA — OSNOVA VSEGA NAPREDSKA...
- PROIZVODNOST JE KLJUČ ZA VEČ DELOVNIH MEST, ZA VEČ IN BOLJŠA STANOVANJA, ZA VEČJE IN UDOBNEJŠE SOLE, ZA MODERNEJŠE BOLNICE...
- NE GRE SAMO ZA DELAVCE, KI DELAJO V TOVARNAH, GRE ZA DELOVNA MESTA, KJER KOLI SE POJAVLJAJO...

Namen tega sestavka je, da bi se vsi skupaj zamislili, kaj pravzaprav pomeni produktivnost dela. To besedo namreč večkrat slišimo in jo tudi uporabljamo, zdi pa se mi, da ne dojemamo vedno njenega bistva. Večkrat je celo slišati opazke: čas, ta nas nenehno priganja, kot da je produktivnost povezana samo s prihodnostjo in intenzivnostjo dela.

KAJ JE PRODUKTIVNOST

Produktivnost je širši pojem. Ne gre samo za prihodnost posameznika ali kolektiva, ker so človeške fizične zmogljivosti omejene, gre za uporabljanje tehnike, tehnologije in organizacije dela. Gre torej za družbeno produktivnost dela. Ta pa se odraža povsod, na vsej črti družbenega dogajanja. Čim več je družbeno nepotrebne dela, tem nižja je družbeno produktivnost in obratno, čim več družbeno koristnega dela je temvečja je družbeno produktivnost. Družbeno produktivnost dela je torej osnova vsega napredka.

Skušal bom pomen proizvodnosti približno obdelati ob nekaterih primerih. Vzemimo, denimo, prevoz potnikov z avtobusom. Pri nas sta na primer za prevoz potnikov potrebni dve osebi: šofer kot upravljalca vozila in sprevoznik. V Združenih državah Amerike pa noben avtobus nima sprevoznika. To delo opravi šofer sam med vstopanjem potnikov v vozilo. Ima pa neko dodatno napravo za izračunavanje potnine in vračanja drobiža. Torej je produktivnost tega šoferja enkrat večja od našega. Namesto, da bi se šofer med postankom na postaji dolgočasil, ta čas koristno izrabi za pobiranje voznine. Sprevoznik pa je sproščen za neko drugo delo.

Takih in podobnih primerov je polno ne samo v prometu, v industriji in v trgovini. Tudi na področju zdravstva, vzgoje, kulture in drugod so enake možnosti. Recimo, da učitelj uči otroke matematiko. Pri učenju uporablja klasično metodo. Da otroci dosežejo določeno znanje, je potrebnih 100 ur predavanja in vaj. Drugi učitelj pa uporablja neko novo metodo, ki jo je našel sam. Po tej metodi je potrebno samo 50 ur predavanja in vaj. Torej je 50 ur ostalo na voljo za učenje drugih predmetov. Razumljivo je, da bo znanje teh učencev širše, zato se bodo kasneje lažje vključili v gospodarske tokove in bodo lažje reševali postavljene naloge, ker bo njihovo znanje večje.

Prav tako je tudi z ljudmi, ki na videz nimajo ničesar skupnega z gospodarstvom, recimo s po-

litologi. Namreč, če je politika pametna, dobra, zlasti usmerjena na daljši čas, so predpisi, zakoni, odredbe dalj časa uporabni.

Za sestavljanje teh predpisov je potrebnih manj pravnikov in drugih strokovnjakov. To število manj zaposlenih pravnikov se lahko ukvarja z drugim koristnim delom. Tudi politologi torej lahko mnogo prispevajo k družbeni produktivnosti dela.

POMEN PRODUKTIVNOSTI

Bolj produktiven pomeni biti bogatejši, pomeni ustvarjati več in seveda tudi trošiti več. Standard lahko raste hitreje le na osnovi tega, da tudi ustvarjamo več. Zato bi morala biti naša prizadevanja usmerjena v to, da v časovni enoti napravimo čim več in da za to porabimo čim manj sredstev. Torej, kako na čim lažji način napraviti čim več.

Narodni dohodek na prebivalca v Jugoslaviji znaša 620 dolarjev letno. V Združenih državah Amerike je ta dohodek dosegel že 3900 dolarjev na prebivalca. Zakaj? Ker je njihova produktivnost dela šestkrat večja od naše. Pri nas en kmetovalec s svojo produktivnostjo dela preživlja komaj osem ali devet prebivalcev. V Ameriki se to število povzpne na več kot petdeset. Pa ne zato, ker so tam kmetije (farmariji) bolj pridni, ampak zato, ker uporabljajo več agrotehničnih sredstev. Za eno tono krompirja pri prevozu z volovsko vprego na razdaljo treh kilometrov porabi

Viličar je v TLI Stari trg olajšal delo na krlišču

kmet-voznik eno uro časa, za prevoz iste količine s traktorjem pa komaj deset minut. Ves ostali čas lahko porabi kmet za kaj drugega.

Tradicije in navade morajo torej hitreje popuščati. V naše vsakdanje delo moramo vnašati več miselnega dela. Odtod torej potreba po znanju, po strokovnjakih. Znanje, sposobnost in strokovnost moramo spodbujati na vsakem koraku. Le tako bomo sposobnejši in produktivnejši.

Omenil bom še en primer iz naše konkretne prakse. Letos smo izdelali okrog 70.000 glasbenih omarič. Proizvodnja teh omarič nam je povzročala vrsto tehnoloških zapletov in težav. Sledila je naloga, da je potrebno

konstrukcijo in tehnologijo izboljšati do skrajnih možnosti. Strokovnjaki so se lotili dela in štirinajst dni razmišljali, kaj bi bilo mogoče storiti. Prišli so do nekih zaključkov, ki so dali kasneje velik učinek. Čas proizvodnje se je znižal za 20 odstotkov. Kolektiv tega sploh opazil ni, ker pa so imeli vsi zaposleni. Strokovnjaki so nam torej potrebni in ne moremo se sprijazniti z demagogijo posameznikov, ki frontalno napadajo strokovnost in podcenjujejo njen pomen. Strokovnosti in z njo pogojeni produktivnosti moramo dati pravo mesto in priznanje, ker bomo le tako postali bolj ustvarjalni in produktivnejša družba.

T. Kebe

Prihodnja podoba Cerknice?

Kje bo industrijsko območje?

V zadnjih letih se v naši občini pojavljajo težave, kje dobiti prostor za razširitev obratov lesne industrije, pa tudi za razvoj ostale industrije.

Po urbanističnem načrtu iz leta 1968 zemljišče za prihodnji razvoj industrije ni določeno. Vzrokov je več, glavni pa je, da je tempo industrijskega razvoja hitrejši od predvidenega.

Program razvoja iz leta 1971—1972 pa predvideva izgradnjo več novih tovarniških objektov. Že v I. etapi izgradnje bi potrebovali 25.000 kvadratnih metrov, za II. etapo pa še 25.000 kvadratnih metrov zemljišča. Če pa upoštevamo še ostalo industrijo, bi morala po oceni znašati površina industrijskega območja vsaj 200.000 kvadratnih metrov.

Pri izbiri zemljišč, ki naj bi prišla v poštev, so imeli glavno vlogo naslednji kriteriji:

1. da se umaknemo izven urbanističnega območja Cerknice;
2. ustrezna velikost zemljišča;
3. čim manjše onesnaženje naselij (vpliv vremenskih pogojev);
4. izognitev prometni gneči skozi naselje;
5. ugodna energetska situacija, oskrba z vodo;
6. ugodna lega glede na prometne zveze (železnica in avtocesta);

7. zaledje delovne sile.

Na osnovi teh kriterijev se je podjetje Brest odločilo za lokacijo na Loškem polju oziroma na zemljišču levo od naselja Podskrajnik. V tem smislu je podjetje zaprosilo skupščino občine Cerknica za določitev industrijske cone na omenjenem zemljišču. Skupščina občine Cerknica je imenovala komisijo, ki naj bi preučila ustreznost lokacije tudi iz drugih vidikov.

Komisija, ki si je ogledala omenjena zemljišča, je naš predlog zavrnila in predlagala, da bi se novo industrijsko območje razvijalo na zemljišču med sedanjo Tovarno pohištva Martinjak in Marofom.

Ta predlog za Brest ni sprejemljiv, ker ne ustreza že prej omenjenim pogojem in tehnologiji lesno predelovalne industrije. Menimo, da bi morala skupščina občine Cerknica znova pretehtati našo prošnjo in v delo vključiti ustrezne strokovnjake, ki naj bi našli čimbolj ugodno rešitev.

C. Rudolf

Vi vprašujete — mi posredujemo odgovore

VPRAŠANJE:

Vemo, da stanovanj še vedno primanjkuje, vemo pa tudi, da se tista, ki jih imamo, delijo nekam čudno. Da pri tem ni reda, smo lahko opazili tudi ob zadnjem razdeljevanju stanovanj.

Kako se more zgoditi, da je predlog še v javni razpravi, nekateri pa se že selijo? Zakaj se nekateri tudi trikrat na leto selijo iz stanovanja v stanovanje? Do tega sploh ne bi smelo priti, saj imamo organ upravljanja, ki je dolžan skrbeti za pravilno stanovanjsko politiko. Zaradi omenjenih nepravilnosti je mnogo kritike s strani neposrednih proizvajalcev, ki se ob razdeljevanju stanovanj čutijo zapostavljene. Menijo, da to ni v skladu z načeli samoupravne družbe. Bojim se, da sta stanovanjska komisija in ustrezna strokovna služba preveč odmaknjeni od življenja in od proslincev stanovanj.

Na gornje vprašanje bi si želeli ustrezn odgovor.

V. Šuhic, TP Cerknica

Gornje vprašanje smo posredovali kadrovskemu sektorju in stanovanjski komisiji pri svetu za kadre.

ODGOVOR

Pravijo, da se steguše lahko toliko, kolikor je postelja dolga. Če postelje sploh ni, se lahko zelo steguše, vendar ne na postelji. Tako se je zgodilo letos s stanovanji.

Vsa sredstva iz 4% namenskega sklada smo samoupravno — ne samovoljno — razdelili kot kredite med individualne graditelje. Stanovanj za nakup letos v Cerknici ni bilo. Tudi stanovanja naših delavcev, za katere smo vedeli, da se bodo izselili v svoje hiše, smo vnaprej razdelili že lani. Letos je ostalo za delitev samo tisto, česar si nismo želeli: nekaj stanovanj strokovnjakov, ki so odšli brez našega predvidevanja in brez naše želje.

Ker nam ni uspelo takoj dobiti zanje ustreznega nadomestila, pritisk iz kolektiva pa je bil velik in stanovanjske razmere ne-

katerih delavcev res kritične, se je stanovanjska komisija odločila razdeliti razen enega vsa izpraznjena stanovanja. Svet za kadre je po javni razpravi dodelil še edinega, ki ga je komisija zadržala kot zlato rezervo.

Moja osebna pregreha je bila v tem, da sem po sklepanju stanovanjske komisije, vendar pred koncem javne razprave dovolil enemu članu delovne skupnosti, da se preseli in novemu strokovnemu delavcu, ki sem ga po dveh letih iskanja vendarle našel, da se vseli v njegovo stanovanje. Tako sem se odločil, ker je bilo stanovanje prazno, prizadeti pa se je vsak dan vozil v službo neke izpred Šmarne gore. Vse, kar bi v tem primeru svet za kadre lahko drugače odločil, je to, da hi mu dodeli boljše stanovanje, pri čemer pa novi delavec ni vztrajal.

Ne vem, v čem bi bilo sicer razdeljevanje stanovanj čudno? Vse, kar je pri zadevi čudnega, je stalno pomanjkanje stanovanj in preveliko število proslincev in med njimi vedno nekaj težkih socialnih primerov, ki jih pooblaščen organi rešujejo, kolikor najbolj pošteno morejo. Upam si vselej zagotavljati celo trditev, da so redki organi upravljanja, ki bi tako občutljiva vprašanja kot je razdeljevanje kreditov in stanovanj, reševali s tolikšno odgovornostjo in s tolikšno mero poslušnosti in pravičnosti, kot je to delala v zadnjih letih stanovanjska komisija.

Svet za kadre je na zadnji seji določil rok za izdelavo in sprejem pravilnika, ki bo urejal problematiko s področja koriščenja stanovanj in delitve sredstev za stanovanjsko izgradnjo. Pravilnik je nedvomno nujno potreben, vendar bo tudi ob njem, naj bo še tako dodelan in popoln, še vedno potrebno veliko osebnega presojanja in človeškega obravnavanja vsakega posameznega prosilca, njegovih razmer in potreb.

Tudi dosedanja komisija se ni določala brez kriterijev, res je pa, da so se ti kriteriji iz leta v leto spreminjali, kot so se spreminjala razpoložljiva sredstva, kot se je spreminjalo število pro-

silcev, kot so se spreminjale kadrovske potrebe, cene stanovanj, gradbenega materiala...

Delavci, ki jim je s strani kolektiva naložena nevhvalna vloga »delilcev« stanovanj in kreditov, pa naj bodo to člani samoupravnih organov ali službe, so pod stalnim pritiskom raznih zamer in kritičnih, zelo enostranskih in sebičnih obdolžitev. Toda ta »pomoč« pride vselej po toči; zlepa pa se ni zgodilo, da bi sindikat ali katera koli druga organizacija ali organ upravljanja, razen nekaterih direktorjev, ki se potegujejo za svoje delavce, v javni razpravi vsaj načelno podprli takšno ali drugačno delitev, kaj šele, da bi se javno in odkrito opredelili za tega ali onega in opredelitev utemeljili.

Pričakujemo drugačno sodelovanje, ko bo v razpravi pravilnik, sicer se utegne spet zgoditi, kot se rado dogaja, da začnejo leteti pasje bombice šele takrat, ko se čuti prizadet ta ali oni posameznik ali njegov sosed. Na takšne bombice smo tisti, ki nekaj let delamo na teh področjih, že navajeni, nismo pa otopeli in daleč od tega, da bi bili odmaknjeni od razmer in življenja proslincev. Ne, zakopani smo v njihove težave, pa zato vidimo vse, ne samo nekaterih. Rešiti pa vseh nikoli ne moremo.

J. Praprotnik,
dir. kadrovskega sekt.

Preseljevanje delavcev iz stanovanja v stanovanje je prav gotovo normalen pojav. Malo proslincev ima ob prvi dodelitvi stanovanja več kot tri člansko družino. Zato in zaradi manjših stroškov z opremljanjem želijo najprej v dvosobno stanovanje. Ko se jim družina poveča, pa tako stanovanje ne zadostuje več. »Napak« organov upravljanja je torej v tem, da proslincev za večje stanovanje, če se le da, ugodi. Lani se je tako preselilo iz dvosobnega v trosobno stanovanje kar sedem proslincev, vsi, ki so za to zaprosili. Izmed njih je bil eden s tričlansko, trije s štiričlansko, dva s petčlansko in eden s

Konec na 7. strani

Zakaj preveč bolniške

V Brestovem obzorniku je pisec članka z naslovom Preveč bolniške obdelal vprašanje, o katerem v zadnjem času zelo pogosto razpravljamo. Dejstvo je, da bolniški stalež narašča. Ali njegovo naraščanje dovolj nadziramo ali ne, o tem ne bi razpravljali, ker za to nisem poklican. Ne vem niti zanesljivo, ali je še v normalnih mejah, ali smo nekje na vrhu lestvice ali celo spodaj. V to se tudi ne nameravam spuščati, čeprav bi te podatke lahko zelo hitro dobili pri sosednjih podjetjih v naši panogi ali pa izven nje.

Sam menim, da se je v zadnjih nekaj letih pojavila nekakšna potreba po prostem času, ki ga pogosto dosežemo življenjski standard. Tej potrebi skušajo zaposleni tako ali drugače zadostiti. Do te ugotovitve sem prišel na osnovi podatkov iz preteklih let. Zanimivo je namreč, da naraščanje bolniškega staleža sovpada z uvajanjem 42-urnega delovnega tedna, čeprav bi človek pričakoval ravno nasprotno.

Leta 1963 smo delali še poln delovni čas, poprečni redni letni dopust na zaposlenega pa je zna-

šal 18,1 delovnega dne. Letos se je letni dopust podaljšal na 20,6 delovnih dni.

Podatki iz leta 1963 nam kažejo, da je bolniški stalež takrat znašal le 6,1 odstotka ali 134 delovnih ur na zaposlenega.

Ugotoviti moram, da smo na področju varstva pri delu in pri delovnih pogojih nasploh mnogo napravili. Čeprav povsod še ni vse tako, kot bi bilo želeli, je bil vendar storjen velik napredek; kljub temu pa število bolovanj narašča.

Vse te ugotovitve me navajajo k spoznanju, da se je pojavila nekakšna potreba po prostem času, ki jo zaposleni skušajo izpolniti tudi tako, da gredo v bolniški stalež. Ne morem namreč razumeti, da bi se zdravstveno stanje zaposlenih kljub izboljšanim delovnim pogojem toliko poslabšalo. Med delavci krožijo različne krilatice, ki niso nič kaj spoštovanja vredne; tako o zdravstvenem osebnem kot o delavcih samih. Simulantov je precej in če bi proti njim odgovorno ukrepali, bi jih kmalu odkrili. Tako pa izkoriščajo položaj in tekmo-

vanje v prosti izbiri zdravnika. Po nekkih podatkih je baje spodnja meja bolovanja nekje med 4 do 4,5 odstotka. V našem primeru smo od nje precej odmaknjeni. Le s skupnim delom bi bolovanja zaustavili in postopoma spravili v realne meje.

Razumljivo je, da nima nihče ničesar proti temu, da dobijo bolniški stalež res bolni ljudje. Nerazumljivo pa je, da dobi žena bolovanje za spremstvo moža ali obratno, ker ta mož lahko že nekaj časa sam hodi naokrog, v Ljubljano pa ne more sam. Podobnih primerov je več. Bolovanja naj dobijo res bolni delavci, simulantom pa je treba čimprej stopiti na prste.

T. Kebe

Pred krajevno skupnostjo so velike naloge

Denarja ni nikoli dovolj

Večkrat je slišati kritične pripombe in vprašanja Cerkničanov, kam gre denar, ki ga plačujejo kot prispevek za uporabo mestnega zemljišča. Poskušamo vam posredovati odgovor.

Eden izmed glavnih virov dohodkov Krajevne skupnosti Cerknica je prav prispevek za uporabo mestnega zemljišča, zatem pa še dohodki od peskovnikov, prodaje vencev in ostalega pogrebne materiala, reznje drv, tržnice, uslug na pokopališču ter morebitne dotacije.

Pri izdatkih je na prvem mestu plačilo anuitet za posojilo za asfaltiranje cest, sredstev za dograditev gasilskega stolpa, za pluzenje in popravila cest, za naba-vo pogrebne opreme in vencev, za najemnine, osebne dohodke, dotacije društvom, pa še ostali manjši izdatki za razna popravila, usluge, vodo, električno energijo in podobno.

Krajevna skupnost nima tako velikega dotoka denarja kolikrške so obveznosti. Ze sedaj s težavami zbiramo sredstva za odplačilo anuitet za urejanje cest, ki smo jih predčasno uredili. Najeli smo kredit 60 milijonov starih dinarjev za dobo osmih let in moramo vsako leto odplače-

vati anuitete — poleg ostalih datatev, ki jih ima krajevna skupnost.

Da je bila ureditev cest na našem področju nujna, nam poleg gospodarskih kazalcev potrjuje tudi velik obisk turistov, ki jih privabi Cerkniška dolina, predvsem pa Cerkniško jezero, posebno v poletnem času.

Če gledamo z vidika nekaterih občanov, ki pravijo, da bi za denar, ki ga letno odvajajo Krajevni skupnosti za uporabo mestnega zemljišča, imeli urejeno cestišče in kanalizacijo, potem prav gotovo ne bi bilo asfaltiranih toliko cest. Zavedati se moramo,

da vsega hkrati ni mogoče narediti, posebno, če imajo pri tem glavno vlogo finančna sredstva — poleg medsebojnega sodelovanja in razumevanja.

Se dosti je neurejenih zadev pri mestnem zemljišču; to so stanovanjska enota (bloki) in novozgrajene hiše, ker še nismo dobili od občinske skupščine tozadnih odločb. Letos pa se lahko pohvalno izrazimo o plačilu prispevka občanov, saj jima glavni- na že poravnane svoje obveznosti. Seveda pa so nerodnosti tudi na naši strani, ki pa jih odstranjujemo.

S. Mekinda

NOVE KOMISIJE V DEJAVNOSTI MLADINE

Predsedstvo občinske konference Zveze mladine v Cerknici je na svoji zadnji seji razpravljalo o delu in aktivnosti svojih članov. Za boljše delovanje smo ustanovili politični aktiv, ki ga sestavlja pet članov — komunistov in sicer Janez Žnidaršič, Matija Zemljak, Ivan Najger, Milan Pirc in Darja Zupančič, ki edina ni članica Zveze komunistov.

Prve naloge političnega aktiva so, proučiti pismo tovariša Tita, postaviti prave kriterije za sprejem mladih v Zvezo komunistov ter ugotoviti, kakšne in katere naloge imajo mladi komunisti v občini.

Ker nekateri člani občinske konference Zveze mladine še vedno ne jemljejo dovolj resno svoje odgovornosti do mladine in do dela z mladimi, smo bili prisiljeni ustanoviti tudi disciplinsko komisijo, ki jo sestavljajo: Jana Grbec, Ljubica Zgonec in Janez Avsec.

Ta komisija mora stalno nadzirati prisotnost in odsotnost vabljenih na seje, se sestajati z vsako komisijo posebej vsaj enkrat mesečno in se z njo pogovoriti o resnosti in uspehu pri delu ter zahtevati pismena opravičila za odsotnost na sejah.

Celotno delo občinske konference, delo vseh komisij in delo v mladinskih aktivih pa spremlja nadzorni odbor, ki ga sestavljajo Janez Žnidaršič, Ljubica Zgonec in Ivan Najger, nadomestila pa jih sekretar ali predsednik idejno-politične komisije.

J. Grbec

Več informiranja o delu rezervnih starešin

Sredi oktobra je bilo v Ljubljani posvetovanje dopisnikov TV-15 in Naše obrambe iz vse Slovenije.

Posvetovanje je vodil ing. Slavko Korbar, predsednik republiškega odbora Zveze rezervnih vojaških starešin.

Prisotni so razpravljali o vlogi tiska, radia in televizije, ki naj poroča o delu in življenju Zveze rezervnih vojaških starešin.

Ugotovili so, da so organizacije te zveze še preveč zaprte vase. Za boljše povezanost z javnostjo je treba razširiti dopisniško mrežo. Tisk naj bo objektivni, pokaže naj dobre in slabe strani v delu organizacije ZRVS.

Predstavniki občin so menili, da tisk premalo poroča o delu in se izgublja v manj pomembnih novicah. Temu področju posveča premalo pozornosti tudi lokalni tisk.

J. Hren

Vi vprašujete — mi posredujemo odgovore

Nadaljevanje s 6. strani

šestčlansko družino. Nova stanovanja je tedaj dobilo osemnajst parov. Mednje je bilo razdeljenih pet trosobnih, enajst dvosobnih in tri enosobna stanovanja. Dvosobna stanovanja so res dobili tudi štiri prosilci s štiričlansko družino in eden s petčlansko, vendar le zato, ker so za taka stanovanja prosili (zaradi manjših stanarin).

Kljub temu je lani ostalo neresenih še petnajst parov, od tega deset s tričlansko in pet z dvočlansko družino. Večina izmed teh res stane v slabem stanovanju (dve sobi v samskem domu ipd.), skoraj pri vseh pa je prišlo do stanovanjskega problema šele pred kratkim.

Letos smo doslej razdelili devet stanovanj. Od tega dve trosobni, šest dvosobnih in eno enosobno. Dobili so jih ena štiričlanska, tri tričlanske, tri dvočlanske družine in dva posameznika. Razumljivo je, da smo ob tem dovo-

lili tudi preselitve dveh štiričlanskih družinam v trosobno stanovanje, dvosobno, ki so jih zapustili, pa dodelili eno oziroma dvočlanski družini. Ob tem res nismo poskrbeli za preselitev nekaterih večjih družin (štiri do pet članskih), vendar le zato, ker tega niso zaprosili.

Stanovanjski problem torej le ni tako pereč, kot kaže na prvi pogled. Na stanovanja še čakajo največ tričlanske družine, vendar le eno leto ali dve. Obenem so to prosilci, ki še niso dolgo v podjetju. Izjema je štiričlanska družina, kateri je stanovanjska komisija stanovanje odobrila že lani, vendar doslej še ni vseljivo. Ob vsem je morda nepravilno le to, da dobe stanovanja tudi nekateri strokovnjaki, ki jih dejansko še ne potrebujejo. To pa le zato, ker je stanovanje eden izmed pogojev za zaposlitev v podjetju.

V. Žnidaršič, preds. stanovanj. komisije

Pred kongresom sindikatov

VOLILNA KONFERENCA SINDIKATA OBČINE CERKNICA

Volilna konferenca sindikata občine Cerknica, ki je bila 4. oktobra v veliki sejni dvorani na Brestu, predstavlja začetek drugega obdobja predkongresne dejavnosti v občini.

Volilna konferenca, na katero je bilo povabljenih 42 volilcev (elektorjev), 26 članov občinskega sindikalnega sveta in 13 gostov, je razpravljala o aktualnih vprašanjih pri delovanju sindikata v občini. Zavzela se je za čimprejše in smotno reševanje stanovanjskih vprašanj v občini. Pozitivno je ocenila gradivo za 8. kongres Zveze sindikatov Slovenije in se odločno zavzela za uresničevanje ustavnih dopolnil, predvsem za ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela.

Delegati so tudi kritično ocenili delovanje osnovnih organizacij in poudarili, da je treba zagotoviti boljše povezanost med osnovnimi organizacijami sindikata in občinskim vodstvom. Prav tako so delegati menili, da je treba temeljito izboljšati informiranje osnovnih organizacij.

Ko so razpravljali o osebnih dohodkih, so delegati ugotovili, da so v večini delovnih organizacij zadovoljivi, opozorili so le na višino osebnega dohodka v TGP Škocjan, kjer je najnižji osebni dohodek še vedno 800 din (po po-

datkih za avgust 1972). Pri tem so menili, da morata sindikalna organizacija v tem podjetju in občinsko vodstvo to vprašanje resno proučiti. Precejšen del razprave so posvetili tudi vprašanju socialne varnosti in nagrajevanju minulega dela. Zavzeli so se tudi za izobraževanje delavcev. Volilna konferenca je na koncu sprejela naslednje zaključke:

1. Ustanavljanje organizacij združenega dela mora biti še naprej poglavitna naloga sindikata. Začeto delo je treba čimprej realizirati in ustavna določila uveljaviti v življenju, kar je pogoj za dobro samoupravljanje.

2. Zavzemati se je treba, da bi čimprej opredelili življenjski minimum, kar naj bo ena izmed stalnih nalog sindikata. Življenjski minimum mora postati ekonomska in ne le socialna kategorija.

3. Doseči moramo permanentno izobraževanje sindikalnih delavcev in vseh samoupravljalcev, saj je to pogoj za kvalitetno samoupravljanje.

4. Osnovne organizacije sindikata v delovnih organizacijah morajo biti pobudniki pri iskanju najustrežnejših oblik reševanja perečih stanovanjske problematike.

5. Večjo pozornost je treba posvetiti organiziranosti in delovanju osnovnih sindikalnih organizacij, da bodo le-te našle svoje pravo mesto v delovnih organiza-

cijah, kar naj bo jasno napisano tudi v samoupravnih aktih delovnih organizacij.

6. S srednjeročnim razvojem občine je treba zagotoviti izgradnjo ustreznih kapacitet otroškega varstva.

7. Zagotoviti je treba stalni stik med občinskim sindikalnim svetom in izvršnimi odbori osnovnih sindikalnih organizacij.

8. Konferenca je osvojila predloge kongresnih dokumentov in podprla kandidature dosedanjih republiških voditeljev.

E. Lenarčič

K. Kovič v Cerknici

24. oktobra se je pesnik in pisatelj Kajetan Kovič ljubeznivo odzval povabilu literarnega krožka na osnovni šoli v Cerknici in obiskal učence te šole. Recitacijam njegovih otroških pesmi, ki so jih prispevali učenci in pesnik sam, je sledil sproščen in nevnan pogovor o pesniškem ustvarjanju in mladinski književnosti.

Žal te priložnosti niso izrabili tudi drugi kulturni delavci v našem malem mestu, saj bi prijeten literarni večer in neposreden pogovor z ustvarjalcem verjetno le poživil kulturno mrtvilo pri nas.

B. Levec

Velemojster Ivkov na Brestu

V soboto, 21. oktobra je bil v Cerknici izjemen športni dogodek. Neutrudnim šahovskim organizatorjem je uspelo dobiti ob proslavljanju 25. obletnice Bresta v goste državnega prvaka ter stalnega člana državnega in olimpijskega moštva, velemojstra Borisa Ivkova. Dogodek je prerasel v okvire celotne Notranjske, saj so se poleg domačinov želeli spoprijeti s slavnim velemojstrom tudi šahisti iz Borovnice, Vrhnik, Logatca, Postojne in iz Starrega trga. Že pred napovedano uro je bila dvorana stare delavske restavracije nepričakovano polna.

Po uvodnem pozdravu je velemojster zbrani množici igralcev in gledalcev komentiral nekaj najvažnejših šahovskih dogodkov v tem letu: dvoboj Fischer-Spasski, potek in dogodek s pravkar končane šahovske olimpiade v Skopju ter vloga slovenskega šaha v državnem merilu.

Simultanka se je začela. Pogled na pisano arno, sestavljeno iz enainštiridesetih miz, za katerimi je sedelo prav toliko »srečnejšev« (vsi zares niso mogli nastopiti) in več deset navijačev, ki so se gnetli za njihovimi glavami, je bil zares veličasten. Velemojster je stopal od nasprotnika do nasprotnika, bliskovito odgovarjal

na poteze in jim spotoma zadajal vse težje probleme. Vsak opravljeni krog je stopnjeval napetost v dvorani.

Po dveh do treh urah igranja so se začeli kazati prvi rezultati. Videti je bilo, da je med igralci nemalo dobrih poznavalcev večšin te starodavne kraljeve igre — pa tudi nekaterih navijačev ni bilo podcenjevati. Po pet in pol urnem bojevanju je vele-

mojster dobil 24 partij, kar petnajstkrat se je moral zadovoljiti z neodločenim izidom, dvakrat pa je moral priznati celo poraz. Končni rezultat 31,5:9,5 je bil ugoden za velemojstra, zadovoljni pa so bili tudi domačini, saj jim je uspelo »iztržiti« več kot je bilo pričakovati. Na večerji pozno v noči je velemojster organizaciji in igralcem simultanke izrazil polno priznanje.

I. Stefan

Košarkarji uspešno zaključili sezono

Košarkarski klub Cerknica se je v II. slovensko košarkarsko ligo uvrstil preteklo sezono in v njej zelo uspešno nastopal. Prav je, da ob zaključku tekmovanja pogledamo dejavnike, ki so prispevali k igri in h končni uvrstitvi na 8. mesto med 10 ekipami. Osvojili smo dvanajst točk in sicer predvsem zaradi dobre igre v drugem delu tekmovanja. V prvem delu smo nabrali samo

dve točki, v drugem delu pa kar deset, kar pomeni, da smo od devetih tekem petkrat zmagali. Od tega je bila ena tekma odigrana že spomladi. Od kod tolikšna razlika?

Največji del krivde moramo pripisati neizkušenosti moštva v začetku tekmovanja. Posrednih vzrokov pa je še veliko več. Vsako moštvo mora imeti trenerja, ki ima svojo zamisel igre in predvsem avtoriteto. Takega človeka zaenkrat še nimamo, vendar smo ga kasneje nadomestili s tem, da smo bolj izkušeni igralci vodili moštvo na treningih in obenem tudi tekmovali. Poleg tega so bili treningi neorganizirani in slabo obiskani, ker so bili v času, ko je več igralcev imelo pouk. Imeli nismo niti žog (trenutno imamo samo eno uporabno).

REZULTATI JESENSKEGA DELA

Cerknica : Grosist	44:51 (26:17)
Kladivar : Cerknica	60:56 (30:26)
Cerknica : Sežana	64:66 (29:27)
Koper : Cerknica	96:69 (48:35)
AET Tolmin : Cerknica	61:70 (34:33)
Cerknica : Sava	66:57 (31:27)
Cerknica : Logatec	90:57 (36:28)
Cerknica : Salonit	70:68 (27:28)
TIK Kobarid : Cerknica	47:61 (24:23)

KONČNA LESTVICA

1. Sežana	18	14	4	1309:1116	28
2. Grosist	18	12	6	1148:968	24
3. Salonit	18	12	6	1301:1169	24
4. Sava	18	12	6	1250:1268	24
5. Koper	18	10	8	1276:1138	20
6. AET Tolmin	18	10	8	1134:1162	20
7. TIK Kobarid	18	7	11	1222:1278	14
8. Cerknica	18	6	12	1212:1278	12
9. Kladivar	18	4	14	1181:1375	8
10. Logatec (-1)	18	3	14	1052:1355	5

Ko se je liga začela, so se porazi kar vrstili. Vse pomanjkljivosti naše igre so prišle na dan. Videti je bilo, da smo neigrani, gledalci pa so nam očitali celo neborbenost. Pri tem pa so pozabili, da s svojim bodrenjem lahko pripomorejo k zmagi. Spomladi, ko nam je šlo za nohte, so začeli zmerjati lastne igralce. V tem se kaže športna nevzgojenost, kar pa bo, upam, sčasoma izginila. Skratka, vsi so skoraj dvignili roke od košarkarskega kluba in ga prepustili usodi.

I. Najger

Napet prizor s tekmovanja v malem nogometu

Simultanka B. Ivkova je pritegnila mnogo gledalcev

Tako se je končal spomladanski del tekmovanja.

Medtem je igrišče dobilo razsvetljavo, ki jo je postavil Brest zaradi lesariade. Prav razsvetljava je bila največji razlog za spremembo v kasnejši igri. Poleg tega se je v moštvo spremenilo poimovanje košarke, zlasti pri mladih, spremenil pa se je tudi način treniranja. Predvsem so treningi temeljili na kondicijski pripravljenosti in šele na koncu smo igrali samo z žogo.

Razveseljivo je, da so bili prav mladi najbolj vztrajni. Pri tem velja pohvaliti od mlajših Tuhana in Ruparja, ki sta veliko napredovala, od starejših pa Kranjca, ki je uspešno vodil tekme v drugem delu, pa tudi zelo dobro igral poleg Meleta in seveda nezgrešljivega Jernejčiča. Ekipa je kot celota veliko boljša kot spo-

mladi. Če bo moštvo ostalo skupaj še naslednji dve leti, si lahko obetamo še precej boljših rezultatov, seveda ob večji podpori gledalcev, ki so na zadnjih tekmah pokazali, da le znajo bodriti svoje.

Resnično boljši rezultati pa se bodo pokazali, če bomo dobili trenerja, če bo za ta šport v prihodnje v Cerknici več razumevanja, kar bi si po zadnjih rezultatih vsekakor zaslužili ter ne nazadnje, če bi dobili boljše vodstvo. S tem mislim na nekatere funkcionarje, ki bi za uspeh lahko skrbeli bolje kot do sedaj. Poleg prostega časa je za to delo potrebno tudi veliko veselje do košarke; posebno v kraju kot je Cerknica, kjer je ta zvrst športa bolj ali manj v povojih.

J. Urbas

Filmi v novembru

1. novembra ob 16.00 in 19.30 — angleški film DOKTOR V TEZAVAH. Komedijska. V glavni vlogi Irene Handl.

2. novembra ob 19.30 — francoski film MEŠCAN GANGSTER. Razburljiva kriminalka. V glavni vlogi Jean Lefebvre.

4. novembra ob 19.30 — italijanski film PRVI MITRALJEZ DIVJEGA ZAHODA. Akcijski western. V glavni vlogi Robert Woods.

5. novembra ob 16.00 in 19.30 — ameriški film TARZANOV UPOR V DZUNGLI. Pustolovski film. V glavni vlogi Kon Ely.

6. novembra ob 19.30 — ameriški film BILLY KID. Film prikazuje boj med živinorejci in tatovi živine. V glavni vlogi Robert Taylor.

9. novembra ob 19.30 — francoski film MEDVED IN LUTKA. Komedijska s slavno Brigitte Bardot v glavni vlogi.

11. novembra ob 19.30 in 12. novembra ob 16.00 — ameriški film CLOVEK IZ ARIZONE. Eden izmed boljših ameriških westernov. V glavni vlogi Richard Boone.

12. novembra ob 19.30 — ameriški film JAMAJKA — SMRT NE IZBIRA SREDSTEV. Napet kriminalka. V glavni vlogi Ray Danton.

13. novembra ob 19.30 — ameriški film FRANKENSTEINOV SIN. Grozljivka. V glavni vlogi Boris Carloff.

16. novembra ob 19.30 — nemški film EVA. Erotični film. V glavni vlogi Renate Larsen.

18. novembra ob 19.30 — ameriški film ŽIVELA AMERIKA! Film o zloglasni mafiji. V glavni vlogi Margarete Lee.

19. novembra ob 16.00 in 19.30 — ameriški film SAMSON IN DALILA. Biblijski spektakel. V glavni vlogi Victor Matura.

20. novembra ob 19.30 — ameriški film ZADNJI NABOJ. Film o divjem zahodu.

23. novembra ob 19.30 — italijanski film GARINGO. Nepremagljivi Garingo v akciji. V glavni vlogi Jose Bodalo.

25. novembra ob 19.30 in 26. novembra ob 16.00 — ameriški film NA POTI ZA SHILON. V glavni vlogi James Cain.

26. novembra ob 19.30 — ameriški film CRNI PANTERJI V HARLEMU. Razburljiva kriminalka. V glavni vlogi Godfrey Cambridge.

27. novembra ob 19.30 — ameriški film POLNOČNI OBRAČUN. Klas Klinski je glavni junak tega akcijskega filma.

29. novembra ob 16.00 in 19.30 — jugoslovanski film KOLESARJI. Vojni film. V glavni vlogi Ljubiša Samardžić.

30. novembra ob 19.30 — jugoslovanski film LISICE. Politična drama. V glavni vlogi Jagoda Kaloper.

NASI UPOKOJENCI

Invalidsko je bila upokojena servirka Terezija Bogovčič, zaposlena v DUR, ki že dalj časa bojuje na hrbtnici.

Mladi športniki so tekmovali za pokal Janeza Hribarja

Letos je občinska konferenca Zveze mladine Slovenije v Cerknici prvič organizirala športno tekmovanje med mladinskimi aktivnimi cerkniškimi občinami za pokal Janeza Hribarja. Že v samem programu dela občinske konference je določeno, naj postane tekmovanje tradicionalno in naj bo vsako leto. S tem tekmovanjem se spominjamo narodnega heroja Janeza Hribarja iz Loške doline, ki je vse svoje življenje posvetil napredku tega dela Notranjske.

Letošnje tekmovanje je bilo od 29. septembra do 1. oktobra v Cerknici. Aktivni so med sabo tekmovali v naslednjih športnih panogah: mali nogomet, kegljanje, šah, streljanje, namizni tenis in peterboj. Z vremenom smo imeli srečo, tako da s te strani ni bilo težav. Več jih je bilo z organizacijo samega tekmovanja, saj je večina članov organizacijskega odbora vzela tekmovanje popolnoma neresno. Z muko treh članov je bilo tekmovanje končno le izpeljano. Kadar je konec dober, je tudi vse ostalo dobro. Na napakah se učimo, zato mislim, da nam bo letošnji spodrs-ljaj še kako koristil v prihodnje. V tekmovanju je sodelovalo 190 mladincev in mladink iz vse občine.

Rezultati:

Mali nogomet (8 ekip):
1. Tehniška srednja šola Cerknica
2. Nogometni klub Cerknica
3. Garnizon JLA Velike Bloke.

Kegljanje (11 ekip):

1. Kovinoplastika Lož
2. Mladinski aktiv Begunje
3. Tehniška srednja šola.

Brestov obzornik, glasilo kolektiva Brest Cerknica. Odgovorni urednik Božo LEVEC. Ureja uredniški odbor: Tone KEBE, Božo LEVEC, Tone LOVKO, Stanka MEKINDA, Danilo MLINAR, Ivan NAJGER, Alojz OTONČAR, Janez PRAPROTNIK, Miha SEPEC, Ivan SKRABEC, Janez VOLJČ in Zdravko ZABUKO-VEC. Tiskalna Zveza tiskarna v Ljubljani.